

at man skulde høre, at Nogensomhelst her i denne Sal vedkjender sig en saadan Betragtning, kan jeg ikke vel tro. — Jeg kan i det Hele taget ikke Andet sene glæde mig over, at dette Lovforslag er fremkommet, og jeg stemmer med stor Tilfredshed for dets Overgang til anden Behandling, skjøndt jeg lige saa vel som enhver Anden her i denne Sal kan sige mig selv, at det ikke kan bringes til Ende nu allerede paa Grund af den korte Tid, som er tilbage. Jeg kan godt underkrive et Udtryk, vi nylig hørte fra det ærrede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, (C. B. Rimestad), idet han sagde, at disse Ordener, Titler, og Rang, være Noget som Demokratiet maatte behandle med Forsigt; ja, det er netop en Sag, som den almindelige Mening i Landet bør behandle med Forsigt; man bør ikke lade den staa upert, man bør søge at forandre, ja, affærdede Hele. Det ærrede Medlem, der har foreslået Forslaget, har anført adskillige Exempler paa, under hvilke jeindommelige Former dette Forhold undertiden kan fremtræde, og Enhver af os skjender, og kan anføre mange flere. Hvad maa man sige, naar man taler med en Militær, der bellager sig bitterlig over, at han ikke er bleven Ridder, eller har faaet Dannebrogsmændenes Hæderslegn hængt ved Siden af sit Ridderfors, naaget den, og den, der er en Maaned eller en Dag yngre i Rækkefølgen end han, har faaet det? Saadanne Militære gaa hen til deres Overordnede og sige: Hvorved har jeg forbrudt mig, at jeg ikke har faaet Ridderforset? Det er denne Betragtning, der finder Sted i Militæretaten, det er Noget, man ligesom avancerer op til, og det betragtes som en Tilfidsættelse, naar man ikke faar det. Der er ganske enkelte Tilfælde, i hvilke en Mand kan blive dragen frem, men det hører til Undtagelserne i Fredstid. Jeg veed ikke, om det er Tilfældet, endnu, hvad der var Tilfældet i Christian den Ottendes Dage, at man kunde købe Titler. (En Stemme: Jo!) Ja, jeg veed ikke, om det er Tilfældet, men jeg tror det ikke. Derimod er jeg overbevist om, at det endnu kan gaa til paa samme Maade som i Christian den Ottendes Dage, hvor f. Ex. en Mand gik op til Kongen og sagde til ham: Deres Majestæt,

nu har jeg kjøbt en god Gaard, og jeg vilde ønske, at min Rang kunde svare til Gaarden; derfor vilde jeg gjerne være Sægermester. Han fik naturligvis Titlen; det vilde jo være Synd at negte saadan en brav Mand en saadan Titel. Nu faar enhver Mand, der har en passende Gaard, og som ikke har nogen Titel, Sægermestertitlen, Kammerherretitlen og saa fremdeles. Og der gives visse Godser, med hvilke disse Titler synes, at følge som Appendix, navnlig er det Tilfældet med Lehnene, at det ligesom følger som et Tilbehør, at en Lehnsgreve skal være Kammerherre, Hofsjægermester osv. og bliver han det, ikke, saa er det en Tilfidsættelse. Men er dette Meningen med Udmærkelser — der er her ikke Tale om Hofembedsmænd — ved hvilke en eller anden Minister sætter sit Navn som ansvarlig Minister, ved Siden af Sa. Majestæt, Kongens, thi det er en Regjeringshandling? Hvad fremmede Titler, og Adelskab angaar, da forekommer der jo stundom ganske jeindommelige Tilfælde. Der gives fremmede Adels titler, som man kan købe. Man kan til Exempel købe Titlen som Baron under Republikken St. Marino, der er et Kontor, der for Salget af slige Titler, og naar man kan lere en saadan Titel her til Danmark, saa bærer man den her, og er Baron ligesom en Baron, der er udnævnt af en forhenverende dansk Konge. Den Uddelelse af Ordener, som finder Sted til Danstke af fremmede Souveræinet, er ogsaa ofte af den Natur, at det paa Grund af den Forbindelse, hvori Danmark staar til vedkommende Potentat, maa være mistligt at modtage saadanne Ordener; men Vedkommende kunne paa den anden Side, som allerede fremhævet, ikke unddrage sig for at modtage dem, uden at fornærme den paa gjældende Potentat, saalænge dette Forhold er tilladt ved Lov. Der er ogsaa Meget at sige imod den Maade, hvorpaa den danske Regjering uddeler Ordener til Fremmede. Man behøver blot at tage den sidste Aargang af Statskalenderen for sig, saa vil man blandt de allersejeste Udnævnelser finde, at en lille Hofembedsmand hos en af de aller mindste, tydske, fyrster er bleven udnævnt til Kommandør af Dannebrog, en af de største danske Ordener; det er en Mand, der kan be-